گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۴۵۸۰۷۲
سه شنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۱ ۱۶:۱۹

تفاوت های عمده کی روش بعد و قبل از خروج از ایران

سرانجام اتفاقی که همه می‌دانستند وقوعش قطعی است، رخ داد و کارلوس کی‌روش رسما به‌عنوان سرمربی تیم ملی ایران معرفی شد.

به گزارش خبرنگاران گروه ورزش گزارش خبر، این دومین حضور کی‌روش در ایران است. او نخستین‌بار اواخر سال۸۹ برای ارزیابی شرایط به تهران آمد و اوایل سال۹۰ هدایت تیم کشورمان را پذیرفت. حالا بیش از ۱۱سال از آن اتفاق می‌گذرد و دست سرنوشت دوباره ایران و کی‌روش را کنار هم قرار داده. این بار اما با آن بار تفاوت‌هایی دارد که مرورش خالی از لطف نیست.

پیرتر آمد

کارلوس کی‌روش در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی ۵۹ساله بود و حالا ۷۰ساله است. ۷۰سالگی سن بالایی برای مربیگری است و اگر قرار بود فدراسیون فوتبال ایران سراغ یک مربی جدید در این سن و سال برود، حتما باید انتقادات زیادی را تحمل می‌کرد. داستان کی‌روش اما به‌خاطر تجربه مشترک قبلی فرق می‌کند.

بازگشت در قامت «ناکام»

کی‌روش بار اول حضورش در تیم ملی در قامت یک مربی فاتح به ایران آمد. او با پرتغال به جام‌جهانی۲۰۱۰ رفته بود و پس از صعود از مرحله گروهی، در یک‌هشتم نهایی با یک گل به اسپانیا باخت و حذف شد؛ اسپانیایی که در نهایت به مقام قهرمانی رسید. این‌بار اما کی‌روش در قامت یک ناکام به ایران بازمی‌گردد. او پس از خروج از تیم ملی کشورمان، ۲دوره ناموفق روی نیمکت کلمبیا و مصر داشت و با این ۲تیم مجموعا در ۵تورنمنت شکست خورد. بدیهی است که این بار مخالفان حضور او پرشمارتر باشند.

شناخت بیشتر

طبیعتا کارلوس در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی شناخت چندانی از فوتبال ایران نداشت و مدت‌ها وقت صرف شد تا نسبت به مسائل فنی، تاکتیکی، زیرساختی و باشگاهی ایران و نیز روحیه بازیکنان اشراف پیدا کند، اما این‌بار او با شناخت صددرصدی وارد کشور می‌شود. بسیاری از بازیکنان فعلی تیم ملی سابقه کار زیرنظر او را دارند. اصلا به‌خاطر همین شناخت بود که فدراسیون فوتبال در فاصله کوتاه باقیمانده تا جام‌جهانی ریسک تغییر مربی را پذیرفت.

بدون حامی اصلی

دفعه قبلی از روزهای اول حضور کی‌روش در ایران، عادل فردوسی‌پور به حامی سرسخت او تبدیل شد و این حمایت جانانه را تا روز آخر و شکست سنگین تیم ملی برابر ژاپن در جام‌ملت‌های آسیا ترک نکرد. او همواره به سود کی‌روش جریان‌سازی می‌کرد و این اواخر بابت چنین رویکردی متحمل انتقادات فراوان شد. حالا اما از عادل در تلویزیون خبری نیست. او البته در فضای اینترنتی برنامه دارد، اما برد و نفوذ آن قابل مقایسه با زمان حضور فردوسی‌پور در جام‌جم نیست.

توقعات بالا

نهایتا اما باید به این نکته اشاره کرد که این‌بار توقعات از کارلوس کی‌روش بسیار بالاتر از نوبت قبل است. اوایل دهه۹۰ زمانی که او وارد فوتبال ایران شد، تیم ملی کشورمان در اثر همکاری با ۳سرمربی داخلی پیاپی دچار هرج و مرج و فروپاشی کامل شده بود. در آن زمان افکار عمومی قدر و قیمت مربیان خارجی و دانش وارداتی را فهمیده بودند و اجماع چشمگیری در حمایت از کی‌روش وجود داشت. همین که او می‌توانست دستی روی سر و گوش این تیم بکشد، کافی به‌نظر می‌رسید. حالا اما شرایط فرق کرده است. کی‌روش تیمی را تحویل می‌گیرد که در غیاب او سریع‌ترین صعود تاریخش به جام‌جهانی را تجربه کرده و حقیقتا باید گفت چیزهایی مثل حذف با سر بالا یا شکست‌های نزدیک، کسی را راضی نمی‌کند. کی‌روش باید تیم ملی را از مرحله گروهی جام‌جهانی بالا ببرد تا بازگشتش توجیه شود. فراموش نکنیم این سومین حضور پیاپی کارلوس در جام‌های جهانی روی نیمکت تیم ملی است که بالاخره باید با ۲نوبت قبلی فرق داشته باشد.